

zavisnosti. Samo onaj tko je nezavisan od lijepih odijela, od finih jela, od skupog namještaja, od mode, od stila, od mnogih vanjskih uticaja, može da bude stvarno velik. Takvih ne može biti mnogo, jer ljudi u svome prosjeku nisu junaci. Vlačić nije bio prosječan čovjek. On je bio daleko iznad sredine i iznad prosjeka. Učinivši sebe nezavisnim od mjesta, položaja, službe, od samovolje političkih gospodara, on je sebi zadržao slobodan stav prema svima. Nikad Vlačić nije puzio, nikad Vlačić nije pokušao da laskanjem i udvaranjem stekne sklonost viših.

Samo tako je dvadesetdevetogodišnji Labinjan mogao da drži ogledalo svojim savremeniciima. To ogledalo je, prema istoj Apologiji, govorilo ovako:

»Das man in der Welt von Viel grossen Sachen so übel redet, kompt nirgends anders hers, denn dass die Leute so gottlos sind und diesen Grund nicht wissen, welche doch billich jederman wissen Sollte, nämlich das man für allen Dingen Gott fürchten und lieben Soll, mehr denn alle andere Creaturen.

Weil nu der weniger Teil Gott fürchtig ist, so gehts also, das man allezeit mehr auf Menschen und ihre Gunst und Vermögen sicht, denn auf den lebendigen Gott. Immer sehen die Leute wie sie nur hie genug und Ruhe habê, wenn sie denn diese arme Güter verlieren und entlich lassen müssen, so verzagen und verzweifeln si auch getrost dahin«.

»Wie wir dies zu unser Zeit klar für Augen sehen, wie alles auf den Bauch gerichtet ist«.⁷⁹⁾

⁷⁹⁾ »U svijetu se govori zlo o mnogim velikim stvarima: to dolazi odatle, što su ljudi tako bezbožni i ne znadu ono što bi svaki morao dobro znati, naime da bi čovjek morao ljubiti Boga više nego sve ostale stvari i više nego sva ostala stvorenja«.

»Ali pošto se samo manji dio boji Boga, dolazi do toga da ljudi uvijek više drže do mišljenja drugih ljudi, do svoje koristi i svoje imovine, nego do živoga Boga. Lju-